

Nyhedsbrev 47, oktober 2018

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Jeg er holdt op med at sende det ud til en omfattende, men ret udefineret liste, til gengæld lægger jeg det så ud på FredsVagts facebook: <https://www.facebook.com/groups/fredsvagten/> (hvor man skal være medlem) og vores side <https://www.facebook.com/FredsvagtDKDanishPeaceWatch/> (hvis jeg husker det)

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores bankkonto 8401 1041096

KLIMADEMO

8. september i dejligt vejr defilerede angiveligt 15.000 mennesker forbi vor stand. En time stod vi og sang den samme sang: Regndans af Danseorkestret, og det var hyggeligt som der blev danset og sunget med til den kendte sang, mens strømmen bølgede forbi.

Og venner sluttede op. Kristian førte guitaren med stabil stædighed i bedste fredsånd. Og Henrik slog rytmen med en sammenrullet avis lige på et billede af militær-Fogh :-D Sådan Henrik :-)

Og flere musikanter sluttede op; en saxofon

Kristian passende ekviperet, og Angelika på violinen. Fyren med guitaren kendte vi ikke... han bare pakkede ud og var med. Og Henrik som sagt på Fogh ☺ En god dag

Tankevækkende egentlig: en demo mod det uregerlige klima kan samle 15.000, mens fredsdemoerne samler måske 1000 hvis det går højt.

I 2003 havde vi vort højdepunkt; 15. februar i protesten mod den forestående deltagelse i overfaldet på Irak, og igen 15. marts, men siden er det bare gået ned af bakke.

Tankevækkende egentlig. Klimaet er en totalt uregerlig størrelse. Gaias opvarmning er selvforstærkende.

Klimaet er hinsides menneskelig kontrol, selvom visse nok prøver at regulere vejret.

Store opgør om den forandrende klode venter... det er håbløst uundgåeligt at en ny global konsensus må etableres. Og oprustningen tjener naturligvis til at løse de nye udfordringer med krigenes storstilede vold.

Men krigene er dog et menneskeligt fænomen som vi mennesker derfor har en mulighed for at standse.

USA har våbenarsenalet... det blir ikke sjovt når de for alvor mærker Gaias krampetrækninger.

Ideen om at løse de globale problemer med den mest overlegne krigsmaskine, er en strategi der stærkt peger på at gøre Gaia gold. I kampen om skoven brænder kombattanterne den af... hellere det end at modparten skal få den. Det ER således et spørgsmål om moral, altså et menneskeligt fænomen som menneskene kan ændre... men den kollektive bevidsthed er sateme træg, og gennemsyret af propaganda og kognitiv dissonans.

Klimaet... ja netop; den kollektive bevidsthed var for træg da vi endnu ku gøre noget ved det... hvis det overhovedet er menneskeskabt. Jeg følger ikke meget med i det, men ved at der er stærke røster for at det er en hoax. Men isen smelter, det kan vi se, så det er på vej uanset. Og det er en tsunami; som at stå der på stranden med hænderne oppe: Du må ikke komme her.

Men vi skal leve hver dag mens vi lever. Og det gør vi helst med glæde.

ÅRETS FREDSRUNDFART 21. SEPTEMBER

Vejret var noget skod i udsigten; regn og rusk, storm i Skagerrak. Men regnvejret ophørte stort set da vi lagde ud, og vinden var ikke mere end frisk.

Nettobådene, som vi jo lejer af, tilbød os ved eget initiativ en overdækket båd, uden ekstra beregning. Vi har generelt et godt forhold til dem, så de har vel forbarmet sig.

Det betød jo at vi ikke flagede lisså stærkt ud mod offentligheden, men til gengæld var det en stor fordel for samværet i sangen; i det fri ville den være blæst væk.

Det er MIN rolle, at drive sangen. Til supplement har jeg så rekvireret Knud Grumløse og hans ekvilibristiske knap-harmonika. Han på sin side indskrev Klarinet-Katrine, som dog meldte fra, som flere andre, i betragtning af vejret. Da vidste vi jo ikke at vi fik en overdækket båd.

Jeg kan jo ikke ta billeder mens jeg spiller, men har dog et af mit 'udsyn'; sådan som jeg så selskabet. Jeg stod nede i midtergangen og den var desværre trang så man ku ikke passere mig uden at genere musikken.

Men det er detaljer. Alt i alt var det igen igen en rigtig hyggelig tur i gode gamle og nye venners lag. Vi var ca 50, og efter sejladsen dækkede mester Jessie og hendes crew op med en velsmagende vegetarisk buffet. Jessie, på sin side, takker musikken :-)

Jessie havde i stil med sidste år (www.fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_43.pdf side 15) kreeret en fredsdue til opsætning på flådens bolværk. Flot. Nettobådene er vores information om at den sidste år holdt en måned før nogen havde fjernet den. Dette er en keramik-mosaik på en træplade, kreeret til at modstå vind og vejr – som en ægte fredsvagt.

Og så gik våren gennem Nyhavn med Knud på orgel og vokal, og solen gik under skylaget. Og vi blev beordret i land for at gå over Inderhavnsbroen og borde igen på Christianshavn-siden. Og hva så – oppe på broen: Regnbuen. Et tegn fra forsynet :-)

Vi kom således ned gennem den nyetablerede markedsplads på Nordatlantens Brygge og pludselig stod der en fyr med en hel kasse bajere som han delte ud af.

Men musikken kan ikke både drikke og synge... så der bundes hurtigt. Og bagefter blev jeg klar over at jeg ikke vidste hvem der gav skænken; undskyld, skål og tak.

Med på turen havde vi en vandringsmand, vi lader ham introducere sig selv, som han gjorde til Jessie 18. september:

Emne: Peace Pilgrim in Copenhagen

Hello Jessie

Really nice talking to you on the phone just now

My name is Tanausu, I was born in Tenerife, canary islands and I lived in London for almost 19 years, after all the troubles in Europe including Brexit I decided to walk for Peace last year in May from London I have already walked more than 9000 kms and I walk to every capital in the EU to promote Peace (map attached) and meet with as many Peace groups as possible and share my findings on social media to inspire and engage people for Peace

Hasse gave me your details and mentioned about The Friday boat ride

It would be great if I can meet with Peace groups in Copenhagen before Friday too

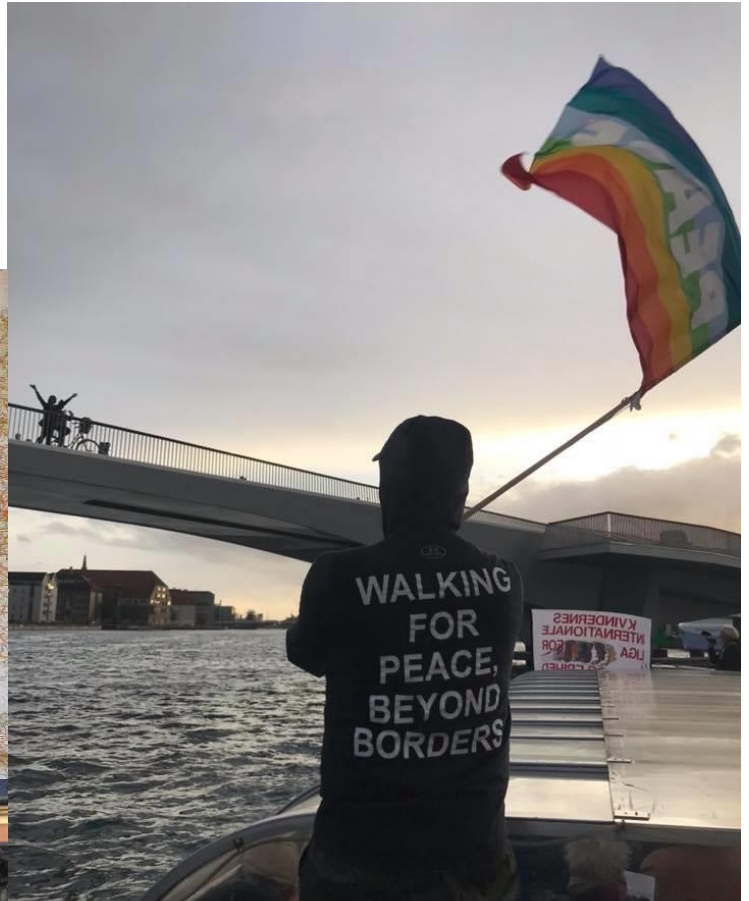
Here is my Facebook page:

<https://m.facebook.com/PilgrimForPeace/>

My number is +447940287821

Looking forward to your reply

Tanausú, Pilgrim for Peace

Over Inderhavnsbroen og som nævnt afslutning ved Den Sorte Diamant med en veldækket og velsmagende vegetarisk buffet.

MYNDIGHEDERNE

Kirken synes vi skæmmer deres mur med vores grej. Det kan ikke diskuteres, de har naturligvis deres ret til deres æstetiske forestilling; den harmoniske røde murstensmur. Vores kulørte fredsbudskab er en uvelkommen plamage når det – og det gør det jo desværre mest – står op ad muren. Og ydermere udtrykkes der en modvilje mod at blive taget til indtægt for vore budskaber, som om kirken har sanktioneret dem. Se den er jo lidt mere tricky... hvad er det kirken ikke vil sanktionere?

Jeg var tilstede som fredsvagt den dag Jessie og Eileen repræsenterede os til møde med kordegnen. Jeg hilste og gav hånd (det ska man jo som ægte dansker) da de kom ud og kikkede på sagerne, men holdt mig i øvrigt ude af samtalen, ellers var jeg bare kommet til at sige noget om Jesus. Og forhandlingsudvalget var vedtaget på et stormøde.

Vores og kirkens behov er uforenelige, men som tegn på god vilje rykkede vi længere ind, hen bag den Inderste (yderste) bænk (lige ved kanalen). Til gengæld fjerner vi et tyggegummi på muren, ligesom skrald på pladsen, men det hører vi ikke noget om.

Og så bruger vi tavshed-er-guld strategien. Vi har reelt ikke nogen alternativer, selvom kordegnen foreslog os at stille grejet op ad rækværket ud mod Nettobådenes bådbro. Dels vil det være radikalt for udsat for uvenlige nattevandrere. Og dels er også det forbudt ifølge kommunens regler formuleret i politivedtægten. Så vi håber de bærer over med os indtil vi en dag kan rykke over på Slotspladsen igen... hvilket dog igen blir en udfordring for grejets natlogi på den omlagte plads med store brosten over det hele. Det gamle mønster er væk. Jeg frygter stor bøvvl. Men den tid den sorg, så må vi jo være innovative igen... men alderen gør sit indtryk. Jeg var kun 47 da dette begyndte.

Lige om lidt runder vi 17 år. Ingenting er planlagt, så det blir bare os selv – lidt flere end til hverdag. Flager med sorte faner og trækker sørgebind over vore opslagstavler (som vi stadig kalder 'satellitter'). Vi synger vel lidt sange og drikker lidt kaffe, måske en snaps. Glædes og sørges på samme tid.

GREJET

Grejet trænger vedvarende til vedligehold. Ban the Bomb-skiltet er ved at gå op i hængslerne... nye hængsler; lange frem for brede. Og flagenes bestandige arbejde gnaver hullerne til FredsSkibets sammenføjninger i stykker, samtidig med at den daglige transport over brostenene slider hjørnerne af. På med nogen beslag.... nu må vi se hvor længe det holder. Vi trænger også til nye bannere.

JULI STORMØDE – NYE OPGAVEFORDELINGER

Et centralt medlem har trukket sig, så der blev nogle opgaver ledige, som fordeltes på juli måneds stormøde; tilladelsesindhentning, kontrol med om skemaet blir fyldt op (det kører stort set autonomt), kontaktperson på fredsvagt.dk, indkaldelse til stormøder, Håbets Ild (som dog blev lukket ned qua tørkesommeren og det deraf afledte forbud mod åben ild)

Når jeg skriver dette kan jeg ikke undgå at tænke på at for få år siden lå alle disse opgaver hos mig; min forhenværende rolle som bagmand... Og stadig er det jo mig der kan fortælle den mest komplette historie om hvad FredsVagten er, men jeg er gået i flyverskjul mens jeg glæder mig over at den fortsætter... nå det har jeg skrevet om før.

I erkendelse af det beskedne mandskab blev der også diskuteret en mere systematisk vagtdækning. Jeg kan ikke gennemskue om det har gjort nogen forskel... joh der er nok kommet flere dage hvor vi først åbner hen på eftermiddagen. Og det er evident at vi stadig oftere må nøje os med kun én vagt på en dag. Sårbart.

På et stormøde, som dette altså refereres fra, tales der om mange ting. Meget i munden på hinanden :-) men dog fører det oftest frem til en konsensus... måske ikke altid formelt stadfæstet som vedtaget beslutning, men lissåmeget som en udvikling af vores fælles bevidsthed, som udtrykker sig i den daglige praksis på pladsen.

Der er palaver som palaver når det er bedst, men af og til bryder den vedtagne ordstyrer ind når palaveren blir FOR livlig og fragmentarisk. Og fastholder når der skal en beslutning til. Fx hvis der skal bevilges støtte til andre formål, som fx Jordens Dag.

Og så deles der naturligvis informationer. Aktuelt om vor kunstner HC Asmussen (nation.dk) der arbejder på en 'bænk' hvor vi kan opbevare vores ting når vi skal tilbage til slotspladsen. Spændende hvad han kan drive det til. Han arbejder indenfor systemets rammer mht hvad han kan få tilladelse til, hvis jeg har forstået det ret. Han ringede til mig en dag, men jeg henviste ham straks til et udvalg bestående af Minna og Jessie. (I min høresnegl hører jeg at det er Jessie og Kristian der sidder i dette udvalg)

40 innocent children
killed on a bus in
Yemen.
Our ally. Our missile.
Our crime.

Ja så pludselig blir man
sgu vækket igen...
hykleriet er kvalmende.

Det er vores ignorance der
dræber disse børn der dør i
rædsel.

USA – flaget er her på sin
rette plads;
War and Violence
som er dets sande symbol
DIE for their profit som
jeg har kridtet

Efter småregnen der udviskede budskabet let, tegnede jeg det op igen. Det kortest mulige udtryk for harmen over verdens skævhed. Inge gjorde mig opmærksom på 'slåfejlen'; thier... men det er ligemeget; budskabet står klart.

Hvor meget fortjeneste har de fx på sådan en enkelt bombe der udsletter en busfuld børn i Yemen, som vist herover.

FLAGDAG 2018

Nåhja vi skal jo ikke glemme at der her igen 5.september, fra officielt hold, var hyldet til de danske soldater der lagde/lægger krop til de falske krige. Vi stod foran kirken da de kom forbi både på vej ind til gudstjeneste i kirken, og da de lutrede af Jesu ord (som om!) kom tilbage i samlede geledder for at deltage i hykleriet når de sku fejres af de magthavere der end ikke vil granske i om krigene nu tjente deres formål. Det er så tykt at jeg ikke ku dy mig for at spørge nogen af de medaljebenhængte ungdommer om de virkelig tror på det løgn de bildes ind. En lovede mig 'en på kassen' i al stilhed. Ja, svarede jeg højt, det er den metode I kender; vold!

Og jeg vidste jo at lige der havde han ikke en chance for at realisere sin lavmeldte trussel. Men jeg blev trukket tilbage; det var ikke fredeligt nok. Det kommer jo indefra – som I nok ved; det står i grundlaget. Men jeg har svært ved at tro på at morderbanden vil holde op med at myrde fordi vi kysser dem på kinden og 'forstår' dem. For dem er der andre interesser på spil; monni.

Jeg førte guitaren – Kristian var syg og kom ikke. Og således sang vi Tinge Linge Later da alle de klirrende medaljer poserede forbi. Et glimrende udtryk for hvor latterlige de er, at tro på og lade sig hylde af de notoriske krigsgale løgnere vi kalder 'ledere'

MACRON

28. august var gaderne omkring Slotsholmen spækket med politi, udrykninger og blå blink. Det virkede totalt overdramatisk, så min kritiske tanke var (og er) at menageriet skal skabe ærefrygt... noih en vigtig person.

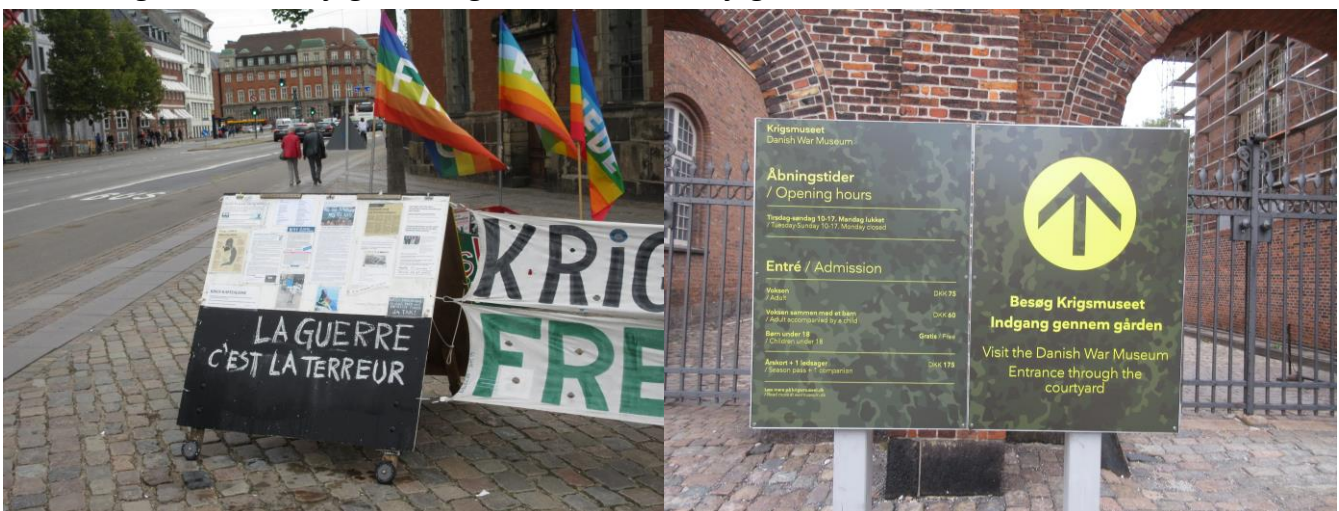
Den franske overterrorist!, sagde jeg mellem en masse betjente, der opretholdt det latterlige udtryk. Jeg var på vej til Diamanten henad fem-tiden, sku skide som bare den, men måtte ikke komme ind fordi Overterroristen var derinde.

Når jeg kalder ham sådan er det som en respons på alle de nulliteter der sætter tricoloren på deres facebook-profilbillede når Frankrig er ramt af noget der erklæres for at være terror.

Jeg blev på stedet, mens jeg ventede på grønt indkaldt til forhør men min straffeattest er blank som en nyvasket barnenumse, og jeg blev ikke visiteret.

Jeg spøjte lidt med den betjent der antastede mig, han sagde at han var fra Jylland og ikke vidste noget da jeg spurgte om han kendte til FredsVagten. Og han vidste angiveligt heller ikke hvorfor han sku antaste mig men henviste til at det havde han fået ordre til. Han var flink og jo osse kun et menneske, og jeg provokerede ham med at ynke ham hans lortejob som lakaj for de korrupte hykleriske politikere. Så sagde han noget jeg ikke husker, men det var nogle selvstændige synspunkter som fik mig til at advare ham om at han var i uniform og således havde parkeret sine egne holdninger hos sine overordnede. Det grinede vi osse af. Jo han var flink og venlig... endnu.

Macron og Løkkeriet så jeg ikke noget til, desværre for jeg havde kridtet en lille reminder:

Jeg opdagede denne dag at Tøjhusmuseet har skiftet navn til det mere ærlige og mundrette: KRIGSMUSEET... det er da altid et lille nøk i den rigtige retning.

2. oktober brød min misantropi igen ud i et anfald af lede hvorfor jeg kridtede denne ironiske kommentar i et desperat forsøg at vække nogen tanker frem i de konsensus-bedøvede hjerner.

Senere skrev jeg med småt nederunder 'Western realityshow 2018'

Men ellers er der ikke mere at sige – det er STADIG HANDLING der behøves. Og vi vakler videre fra dag til dag. Om et par uger runder vi sytten år på dag 6210.

Kom med en kage.

Bo